

LEO BUTNARU

JURNALUL UNEI EPOCI

1969 – 2022

volumul 4
1997-2002

TIPO MOLDOVA

Leo BUTNARU

JURNAL

1997 – 2002

Vol. IV

Colecția ACADEMICA
OPERA OMNIA

TIPO MOLDOVA

1997

9.I.

De câteva zile, ca lectură – „Nietzsche” de Daniel Halévy (colecția „Pluriel, Le livre de poche”). Merge mai încet decât ar fi cazul și din prea simplul motiv că un text francez, în special unul despre un filosof și, pe alocuri, chiar filosofic, nu-mi permite „să dezvolt viteză”. Plus faptul că volumul are 700 de pagini text cu literă medie și mărunță (notele).

În revista „Limba română” am publicat amplul dialog cu Paul Goma.

Delicatul, sensibilul An. Ciocanu mă telefonează de la București. Din vreme în vreme, în dependență de micul favor pe care i-l face cineva, punându-i la dispoziție un telefon. Acum o lună, îmi telefona de la patronul unui bar care – auzeam – îl soma să nu prea lungească discuția. Costă!

În imensa și superflua listă a laureaților „LA” figurez și eu, cu specificarea: „Pentru reabilitarea eseului”. Chiar așa să fie? Poate că doar în context basarabean. Încolo – granzii se *piticizează* în umbra lor.

Sfârșit de '96... sfâșietor. Perioadă numită de francezi *passer au laminoir* (a trece prin încercări dificile). În colectiv, ca într-un ospiciu de psiho-invalizi. Inși handicapați în ale inteligenței, dintre care, soliști – un el și o ea, contabilă și fotograf, care, împreună, au 20 de clase. Mărunți, meschini, cheflii de circumstanță egoistă și ridiculă.

Spune-ți de un milion de ori: calm și iar calm sufletesc. În această stare de îndobitocire socială, explicațiile sunt inutile. Cretinii nu au organ de înțelegere. Înghăitându-se, ei atacă în disperarea ratării lor ca tip, ca cineva. Hurtă de brută, la plural.

Totul merge extrem de prost. Cei decăzuți în mizerabilitatea caracterului te vor aidoma lor. Dar nu, bre, nu!

Tip: fotograful amator cu nume de păsărică, dându-și, vede-se, seama de subdezvoltarea sa intelectuală, îmi solicită să-i recomand o listă de vreo 15-20 cărți pe care ar trebui să le citească, pentru ca să ajungă în rând cu lumea. I-am recomandat *abc*-ul literaturii clasice. Au trecut mai bine de 8 luni. Din câte înțeleg, pur și simplu a vrut să piardă lista! A citit pe dracu! Face concubinaj și orgii prin atelierul său de neisprăvit.

10.I.

Acest ultim deceniu al secolului XX, pentru omul și artistul din estul Europei ar trebui să fie imperios al modificărilor ipostazelor persoanei / personalității și a modelelor existențiale.

11.I.

Fac unele progrese în (re)studiul francezii. Din păcate, doar... unele. Oricum, mă simt mai liber în conversație. Lectura mi se dă mai ușor.

Istoria colaborării cu Alianța Franceză, în persoana dlui Barbereau. Șmecher foc! Sunt sigur că din ceea ce a oferit Parisul (Ministerul de Externe) pentru numărul de revistă pe care îl dedicăm Festivalului de la Die directorul Alianței ne-a dat doar a treia parte. Restul – știe el unde să le plaseze.

17.II.

Mozart, mai acceptat – cel puțin pentru mine – în zonele în care se interiorizează în nostalgii și, uneori, în durerea sa, precum în partea a doua din Simfonia concertantă pentru vioară, violă și orchestră (1777). Apoi, îmi readuce mereu aminte de Salzburg.

În discoteca noastră – vreo 15 discuri cu muzică de Mozart, și ele o „investiție” de pe timpurile când rubla cădea în cupoane „naționale” de tranziție, iar acestea se prăbușeau... în tot ce se putea cădea. Pe atunci am procurat pese o sută de discuri.

Re-ascult din Saint-Saëns – *Introducere și rondo capriccioso*. De fapt, aceasta reascultă cam toată lumea. Ascult însă și *Concertul nr. 3 pentru vioară și orchestră* (si minor, op. 61), fără a încerca emoții deosebite.

Nu sunt în stare să ascult muzică în abandon – doar în... cunoștință de cauză, „treaz”, lucid, pentru ca să-i prind deslușit frazele și, pe cât sunt în stare, sensul; sau – de „a-i crea” un sens. (Îmi vine să zic: Saint-Sens... Sfântul-Sens, de ce nu?)

Vasile Gârneț mă pune la curent că a transmis plicul pentru Marius Tupan și Ioan S. Pop. De la poet mi-a adus o carte. O iau, când ne întâlnim.

Mihai Cimpoi îmi solicită versuri pentru „Revista V”, pentru care a scris ceva despre mine. Le va expedia prin fax. Dar parcă are importanță?

C u p r i n s

1997.....	5
1998.....	56
1999.....	180
2000.....	204
2001.....	327
2002.....	392